

ГРА-ДРАМАТИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ

Гра відіграє значну роль у вихованні дошкільників. Ігрова діяльність наділена специфічними, характерними тільки для неї ознаками, серед яких особливе місце займає наявність творчої основи й емоційна насиченість. Гра завжди пов'язана з ініціативою, вигадкою, кмітливістю, винахідливістю, передбачає активну роботу уяви, емоцій, почуттів дитини, пов'язаних з роллю. Творчий елемент є носієм індивідуальності кожної дитини, тому гра визначається як засіб формування творчої активності дітей. Творчий характер ігрової діяльності проявляється в тому, що дитина, начебто перевтілюється в того, кого зображує, створює особливе ігрове життя й щиро радіє й засмучується по ходу гри. Дитяча гра завжди носить творчий характер. Творчий характер гри підтверджується тим, що дитина не копіює життя, а наслідує те, що бачить, комбінує свої уявлення.

Ігри-драматизації, являючись різновидом театралізованих ігор, сприяють формуванню здатності до творчого самовираження, надають можливість старшим дошкільникам у перспективі вільно вступати в різного роду взаємини поза умовами ігрової ситуації, активно впливати на явища навколишньої дійсності, які представляють для них інтерес, і в яких вони зможуть виступати повноцінними учасниками.

Відома дослідниця Т. Поніманська підкреслює, що головною ознакою творчої гри є уявлювана ситуація, яку дитина створює замість реальної, діє в ній, виконуючи роль відповідно до тих значень, які вона надає предметам, що її оточують. Вона виокремила творчі здібності, що потребує гра-драматизація: розвиток поетичного слуху – особливо чутливого сприйняття змісту і форми літературного тексту в єдності, а також виразного мовлення дитини; здатності швидко сприймати й усвідомлювати зміст літературного твору; уміння зберігати жвавість вражень, передавати їх при створенні образу героя в грі, виражати до нього свої ставлення і почуття, що виникли на цій основі, користуючись при цьому мовою, рухами, мімікою [4].

Також Поніманська Т. виявила етапи здійснення гри-драматизації: підготовка до гри-драматизації; збагачення знань дітей про персонажів та події, про які йдеться у грі; власне гра-драматизація [4, с. 342].

Відома дошкільниця, Богущ А., звертає увагу на те, що гра-драматизація не потребує спеціального тренування. Вона пропонує навчати старших дошкільників драматизувати вже не лише казки, а й оповідання та вірші [3].

Сучасна дослідниця, Артемова Л., розрізняє ігри-драматизації за способом зображення: драматизації з пальчиками (з ляльками бі-ба-бо, маріонетками); драматизація як гра самої дитини; імпровізація – розігрування теми, сюжету за допомогою міміки, інтонації та інших

засобів – напевно найскладніша, але й найбільш цікава гра [1, с. 9].

Отже, у іграх-драматизаціях розвивається творча активність дітей, що обумовлює успіх подальшого формування творчої індивідуальності.

Список використаних джерел:

1. Артемова Л. В. Театр і гра : [навч. посіб.] / Артемова Л. В. – К. : Томіріс, 2002. – 286 с.
2. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку / [наук. ред. та упоряд. О. Л. Кононко]. – К. : Світич, 2008. – 430 с.
3. Методика розвитку рідної мови і ознайомлення з навколишнім у дошкільному закладі / [Богуш А. М., Орланова Н. П., Зеленко Н. І., Лихолетова В. К.]. – К., 1992. – 413 с.
4. Поніманська Т. Дошкільна педагогіка : [навч. посіб.] / Поніманська Т. – К. : Академвидав, 2004. – 455 с.